



stare. Govornik jo razloži. Predlaganih sprememb, ki bi bile v korist kmetu, Nemci niso sprejeli. Zopet smo segli po obstrukciji, proračun ni mogel priti pod streho, ker je namestnik poprej odgodil deželni zbor. Drugače nismo mogli postopati. Delali smo, a dosegli ničesar. Na vas, volilci, je sedaj, da odobrite naše postopanje!

Ko poslanec konča, ves zbor navdušeno pritrdi njegovim besedam. Vsi so bili veseli, da se je vendar enkrat posrečilo Slovencem v Gradcu, pokazati Nemcem, da so časi robovanja minoli in da si Slovenci ne puste več teptati najnavadnejših pravic.

Sedaj so se oglašali kmetje za pojasnila pri poslancu, tako Šuman, Rožkar. Vse je zadovoljil z odgovori. Evald Vračko pozdravi zbor v imenu jareninskega polit. društva in razlaga žalostni položaj ob meji.

Končno so bile soglasno sprejete sledeče resolucije: 1. Zbor izreka zahvalo in zaupanje poslancem Rožkarju, dr. Ploju in Robiču ter popolnoma odobrava postopanje poslancev in obstrukcijo.

2. V smislu gesla »Proč od Gradca!« naj se za štajerske Slovence razdeli dežela v upravnem oziru, da dobi svoj namestniški oddelek, slov. dežel. šolski svet in slovensko kmetijsko družbo.

3. Zbor ponavlja tirjatev za naše šole. Za naše usluge, za naše davke tirjamo, da nam da vlada slov. učilišča kakor gimnazije, učiteljske, obrtne in kmetijske šole v slov. jeziku in slov. vseučilišče v Ljubljani.

4. Za slovenske pokrajine se osnuj slovensko nadsodišče v Ljubljani.

5. Avstrija se naj preosnuje po narodnih skupinah, da dobimo Slovenci zjedinjeno Slovenijo.

6. Naši poslanci na Dunaju naj tudi v bodoče z vso odločnostjo nastopijo proti sedanjim vladam, da enkrat našim tirjatom ustreže.

Predsednik zahvali zborovalce, jih spodbuja za narodno delo ter zaključuje zbor, ki je vse zbrane zadovoljil.

## Rusko-japonska vojna.

### Na suhem.

Majhni boji med obema armadama se še vsak dan nadaljujejo, vendar do splošne bitke še vedno ni prišlo. Rusi imajo posedeno jako važno postojanko, Putilovo goro, ki nadvladuje celo dolino. V noči od 18. t. m. so Japonci napadli posadko na tem hribu, da bi se ga polastili. Toda Kuropatkin ve, kake važnosti je hrib, zato ga je utrdil in postavil tja močno posadko, ki je hrabro odbila japonski napad.

Dopisnik Reuterjevega urada pri ruski zahodni armadi poroča dne 17. t. m. preko Mukdena: Že štiri dni ni streljalo niti top-

srca, odvrne mož. »Nenavadna sila me je vrgla na kolena —.«

Za nekoliko dni, ko je Milovič delal v tovarni, pride k njemu stari lečnik.

»Prinesem vam preradostno vest«, začne po kratkem pozdravu. »Česar sem se komaj nadejal, to se je zgodilo. Vaša soproga je premagala bolezen in povem vam, da je rešena!«

V prvi radosti objame Milovič zdravnika. »Bogu slava in hvala!« vzklikne. »Današnji dan mi je še od druge strani dan veselja. Danes je dogotovljeno poslednje delo, da zopet postavim svojo tovarno. Zopet lahko rabim odpuščene delavce in moj oskrbnik mi zatrjuje, da zadovoljimo z majhnimi zgubami svoje naročnike.«

Lečnik mu še čestita in odide.

Naša povest se bliža k koncu. Danes je gospa Milovičeva že zdrava od težke bolezni in tovarna se je razvila lepše kakor prej. Na onem mestu, kjer je padla Lilijska v vodo, je dal gospod Milovič sezidati kapelo na čast sv. Družine. Njegovo spreobrnenje je bilo

ništvo niti pehota. Japonci se zbirajo pred levim krilom ruske desne armade in pred središčem. Rusi so zelo utrdili svoje postojanke.

Hud mrzaz zadnjih treh dni je prisilil čete, da so se umaknile v podzemeljske koče, vsled česar je streljanje prenehalo. Nemožnost, zakopavati se v zamrznjena tla, onemogočuje delavnost obeh armad. Reke so zamrznjene. Japonci prihajajo neoboroženi k Šahu po vodo. Rusi pri tem ne streljajo na nje.

Kuropatkin je dobil močna ojačenja s težkimi topovi iz Harbina. Japonci so se Šahu nenadoma približali ter se nahajajo sedaj 19 km od Mukdena. To znači, da napada Kuroki na vzhodu.

Japonci zbirajo pri Jantaju veliko število čet. Tja gredo tudi čete iz Njučvana. Gorsko topništvo je pomnoženo. Japonci delajo jarke in okope v bližini Rusov.

Dopisnik »Brž. Vjed.« poroča, da se je slišalo 18. in 19. t. m. hudo streljanje s topovi, posebno z ruskega desnega krilo. Rusi pričakujejo, da bodo Japonci začeli prodirati. Japonske izgube znašajo od 9. oktob. 15.000 mrtvih in 10.000 ranjenih.

### Na morju.

Preiskava o Hulski zadevi kaže vedno bolj in bolj, da so se med ribiškimi ladjami le nahajale sumljive tuje ladje, ako tudi mogoče niso bile torpedovke, kakor trdijo ruski častniki. Zaslišanje prič je namreč doglalo, da so bili tudi ribiči prepričani, da se nahajajo med njimi tuje ladje. Zjutraj po tem dogodku so videli ribiči v svoji bližini parnik, ki je bil podoben vojni ladji. Po noči pa so ribiči videli, ko se je ruskemu brodogovju bližala ladja, ki ni imela nobenih luči, a je bila podobna torpedovki. Iz teh izpovedi je jasno, da so Rusi prav ravnali, ko so bili v skrajni meji pazljivi in oprezni, kajti ni več dvoma, da se je nameraval napad na brodogovje.

Vse ruske vojne ladje v Port Arturju so še nepoškodovane, vendar pa morajo neprestano menjati svoj prostor, da jih ne zadenejo japonske granate. Splošno se zbog tega sodi, da bodo skušale vdreti iz pristanišča in ulti.

Tudi vladivostško brodogovje je že popolnoma popravljeno. Admiral Skridlov je bil v Mukdenu pri Kuropatkinu, s katerim sta se pogovorila o nadaljnjem bojevanju. Sridlov se je vrnil v Vladivostok in se bo brzkone kmalo začel gibati s svojim brodogovjem.

Baltiško brodogovje mirno nadaljuje svojo pot. Napadi se bodo začeli brzkone ponavljati še v Indijskem oceanu. Oba oddelka prvega brodogovja, od katerih eden pluje okoli Afrike drugi skozi Sueški kanal, se bosta združila pri otoku Madagaskar, kjer bo brodogovje čakalo na drugo brodogovje, ki pluje sedaj skozi dansko morje.

temeljito in trajno. Pogostokrat ide s svojim Milanom in Lilijsko h kapelici, da pridene sveže cvetje in pomoli k sv. Družini.

»Oh kako sem srečna sedaj«, reče nekega večera gospa Lilijska, ko so se vračali od kapelice, »ker vem, da smo vsi vdani naši sv. veri.«

»In jaz čutim vsak dan bolj, kolika sreča je prava vera vsakemu kristjanu!« odvrne Milovič. »Delajva sedaj na to, da najin sin tega blagora ne zgubi. A da sem zopet to, kar sem, namreč čislam tovarnar, da si ozdravela ti, da sem postal to, kar sem bil v mladosti, si dosegla ti, Milan in končno jaz po potu molitve in spoznanja!«

»Hvala sv. Družini«, pristavila je Lilijska.

**Odločno zborovanje.** Nekje je bilo brati poročilo o zborovanju nekega znanstvenega društva. Tiskarski skratelj pa si je dovolil naslednjo šalo: Predsednik otvori zborovanje in podavi (mesto pozdravi) navzoče ude.

### Port Artur.

Dne 15. t. m. je došla v luko Čifu torpedovka »Raztoropni«, katere kapitan je imel tajna poročila. Kakšna da so, tega nihče ne ve. Ko je kapitan videl, da ne more več iz luke, ker je zunaj luke križalo več japonskih ladij, ki so čakale na njega, je razstrelil Raztoropnega v zrak.

Poveljnik »Raztoropnega«, je dejal, da stanje trdnjave nikakor še ni tako, kakor se govori. Vkljub vsem silnim japonskim napadom so še vse glavne utrdbe okrog Port Arturja v ruskih rokah. To ne velja le za Ljaotešan, ampak za važne zasedbe okrog Port Arturja. Vsak dan obstreljavajo Japonci utrdbe, a v zadnjem času niso napredovali prav nič. V Port Arturju je še živeža in premoga za eno celo leto. Posadka je polna samozavesti in poguma. Poveljnik je sporočil, da je bivši guverner v Daljnem, Saharov, umrl v Port Arturju na legarju. (To ni oni generalni poročnik Saharov pri mandžurijski armadi. Ur.) — Poveljnik je pravil dalje, da so ladje popravljene, kolikor mogoče in najbrže bi nekatere lahko odplule. — Dopisnik »Daily Mail« je dobil pri pogledu na »Raztoropnega« sledeči vtis: Modre uniforme in zimska obleka moštva je bila še prav čedna, le tu pa tam nekoliko raztrgana. Ladja je bila umazana. Poveljnik se je opravičeval, češ da ni bilo časa. Moštvo je pripravljalo torpede. »Pričakovali smo boja«. — Na krovu se je sprehajal rejen in zadovoljen pes. Vse je bilo v čudovito dobrem stanju, z ozirom na vožnjo, ki jo je imela ladja prestati. Naj si bo stanje trdnjave to ali ono, gotovo je, da ni tako obupno, kakor si ljudje predstavljajo. Port Artur je po devetmesečnem obleganju ter neprestanem obstreljevanju mogel odposlati še popolnoma nepoškodovano bojno ladjo s popolnim moštvom, katerega zdravstveno stanje je ugodno. Ladja ni bila le preskrbljena z potrebnim živežem, ampak tudi s pivom in tobakom. — Dopisnik lista »Daily Chronicle« pa je videl v ladjini kuhinji sveže meso, pivo, tobak in sočivje. Ruski častniki na »Raztoropnem« so izjavili, da ni res, da bi se bil »Bajan« potopil. Res je, da se je poškodoval stroj, ki so ga pa kmalu popravili. Križarice vsak dan plovejo iz luke, medtem ko oklopnice ostanejo v luki. Poveljnik ni prinesel nikakih brzobjav. Pač pa je brzojavil carju, da so Rusi doslej odbili še vse japonske napade na trdnjavo, ter obdržali še vse glavne utrbe. Tako torej poročajo angleški viri. Torej so že zdavnaj prenačljena poročila, da stoji Port Artur pred padcem.

Iz Čifua še poročajo, da je poveljnik »Raztoropnega« izjavil, da po njegovem mnenju Port Artur sploh ne bo nikdar padel. Isto potrjuje tudi moštvo. Za vodo ni skrbeti, ker je vse preskrbljeno, da se zbira deževnic. Nobeden generalov ni ranjen. Peterburški krogi so mnenja, da bodo »Raztoropnemu« sledile še ostale ladje. Iz Tjencina v Mukden došli potnik zatrjuje, da je obleganje Port Arturja silno slabo. Togo je namreč oddal del brodogovja v popravo.

Japonci še vedno napadajo Port Artur, vendar pa poroča poročevalec angleškega lista »Dayli Telegraph«, da so že silno utrujeni. Kakor je razvidno iz Japonskega uradnega poročila, je palo pred trdnjavo že 70.000 japonskih vojakov. Koliko je že padlo Rusov, se ne ve, ker o tem ne dojde nikako poročilo iz trdnjave. Sumi se, da se je okrcilo število posadke za polovico in da šteje sedaj kakih 28.000 mož.

## Državni zbor.

Dunaj, 19. novemb. 1904.

Državni zbor se je otvoril v četrtek, dne 17. novembra. Zmešnjave v državi, kakor v parlamentu so večje, kakor so bile. Vlada se je sicer nekako spremenila; Čehi so dobili svojega zastopnika v ministrstvu. Toda notranjega uradnega jezika in češkega vseučilišča v Brnu (na Moravskem) njim vlada ni

obljubila; zato tudi oni ne odstopijo od obstrukcije. Enaka je z Jugoslovani. Tu so se razmere celo poostrile. Kajti katoliški kranjski poslanci zahtevajo, da se odpravi deželni predsednik Hein; dalmatinski pa, da odide cesarski namestnik Handel. Zato so precej pred prvo sejo državnega zbora sklenili Čehi in »Slovanska zveza«, da nimajo ne eni, ne drugi povoda, da spremenijo svoje dozdajšnje postopanje. K tej nezadovoljnosti na strani Slovanov je pa nastopila silna razburjenost proti vladi od strani Lahov in Nemcev. Znani so dogodki v tirolskem glavnem mestu Inomostu, kjer so streljali Lahi na Nemce in so slednji razbili poslopje, kjer se je nastanilo učilišče za laške pravoslavce. Pri teh izgredivih je bil ubit nek nemški slikar. Nemci so zahtevali, naj se takoj to laško učilišče prestavi iz nemške zemlje na laško; Lahi pa, naj ustanovi vlada v Trstu vseučilišče. Vlada je obljubila, da preseli laške visoke šole postavnim potom, toraj po parlamentu iz Inomosta.

Kakor se je pričakovalo, je ministrski predsednik precej v prvi seji govoril o teh dogodkih v Inomostu ter zvrčal vso krivdo na tamošnjega mestnega župana. Teden pred temi izgredivi je tirolski cesarski namestnik naznanil mestnemu županu, da se laški visokošolci oborožujejo z revolverji, da se je bati spopadov in da mestna policija ne bo zmožna, vzdržati red in mir. Župan pa je zastavil svojo besedo, da se tega ni bati, da toraj žandarjev in vojakov ne potrebuje. Ko so toraj laški visokošolci obhajali v neki gostilnici svojo veselico, se je zbrala velika množina Nemcev pred to gostilno. Ko pridejo laški visokošolci iz hiše, začnejo streljati po ljudeh in rabuka se je začela. Silno strastno je napadal precej v prvi seji poslanec za Inomost dr. Erlar ministra dr. Körberja, dr. Hartelna in tirolskega cesarskega namestnika, češ, da so ti krivi vseh nemirov v Inomostu. Prav dobro se je zagovarjal dr. Körber ter zvrčal vso krivdo na župana v Inomostu. Razgovora o tirolskih zmešnjavah so se v petek udeleževali še drugi poslanci, med njimi novi načelnik poljskega kluba grof Dzedušičky. Po njegovih besedah bi morali Nemci biti bolj prizanesljivi, pravicoljubni in prijazni proti svojim sosedom; v Avstriji bi moral vsak narod najti svoje pravice. Čehom je ta Poljak odsvetoval nadaljno obstrukcijo, s katero ne bodo ničesar dosegli. Poljaki hočejo še dalje pomirljivo posredovati med različnimi strankami. Laški poslanec Malfa ti je zagovarjal ravnanje laških visokošolcev. Kdaj bo konec te razprave, je še negotovo. To je danes očitno, da dr. Körber nima v zbornici prav nobene zaslombe. Zato se tudi govori, da je mogoče, da odstopi zdajšnje ministrstvo. Kdo bi pa mogel pri zdajšnjih razmerah prevzeti v svoje roke državne vajeti in zanašati se, da nastane mir v državi, je tudi nejasno. — V prvi seji je predložil novi finančni minister zbornici proračun za leto 1905 ter ga obširno razjasnil. Poslanec Žičkar je vložil nujni predlog za podporo poškodovancem v občinah Zabukovje, Sevnica, Blanca, Brezje, Mrčna sela, Veternik, Pilštanj, Dobje in Loke.

Razprave o nemirih v Inomostu se nadaljujejo. Izmed govornikov je omeniti samo naučni minister Hartel, ki je istotako kakor dr. Körber zavrčal nemške poslance ter označil Nemce kot glavne krivce nemirov v Inomostu.

## Politični ogled.

Preskrba za starostne in obnemo-gle delavce. Ministrski predsednik Körber je naznanil, da bo zbornici predložil zakonski načrt o preskrbi starostnih in onemoglih delavcev. Izpremenjen bo tudi zakon o zavarovanju delavcev glede bolezni in nezgode. Novi zakon bo določil, da dobi delavec, ako doseže gotovo vrsto let. dohodek. a če po-

stane vže prej za delo nezmožen, pa preskrbo za onemogle. A Körber je tudi obenem naznanil, da zbornica še ne bo takoj razpravljala o tej predlogi, marveč, da hoče vlada še »zaslišati« sodbno raznih društev. Potemtakem stvar še ne bo tako hitro rešena. Zato je pa dolžnost delavcev, da nastopijo za vpeljavo starostne oskrbe!

Poljski klub je izvolil za svojega načelnika poslanca grofa Dzeduszyskega in za prvega podpredsednika dr. Abrahamovicza, za drugega podpredsednika pa dr. Dulemba. Poljski klub bo bržkone nastopal pod novim vodstvom bolj v slovanskem duhu kakor prej pod starim predsednikom Javorskim, ki je bil prevelik prijatelj naše nemške vlade. Za novo politiko nam je tudi porok klubov podpredsednik Abrahamovicz, kateri je stal nekdanj v sredini odpora proti nemški obstrukciji v državnem zboru.

Rusinski klub. Rusinski poslanci so si ustanovili svoj klub ter si izvolili za klubovega predsednika Romanczuka in za podpredsednika Wessilka.

Vstaja na Kitajskem. Iz Šangaja se poroča, da je nastala vstaja v pokrajini Kvanču. Vstaši so porazili cesarske čete, ki so hotele upor udusiti. Nato so se vstaši polastili petih mest te pokrajine. Trgovci in inozemci so pobegnili. Bati se je, da bi se vstaja ne razširila tudi na druge pokrajine in da ne bi nastal splošen vstanek kakor l. 1900. To bi bilo posebno sedaj med rusko-japonsko vojsko zelo nevarno.

## Dopisi.

Iz Gočove pri Sv. Lenartu v Slov. gor. (Občinske volitve). Pri nas so se vršile občinske volitve dne 19. t. m. Izpadle so za našo narodno stranko jako častno, akoravno se je trudila nasprotna stranka, od najnižjega prostaka pa do najduhovitejšega častnega svetnika slavno znanega »sekreteta«.

Našinci so zmagali z ogromno večino glasov v vseh treh razredih. Posebno vroč boj se je bil za II. in III. razred, lahko pa je bilo v prvem, ker takrat so že imeli štajercijanci tako zmešane možgane, da je še njih edini pristaš volil naše narodne kandidate. Vsa čast in hvala našim možem, ki so ta dan tako častno nastopili.

Sedaj je pač prišel menda tisti čas, ko bo moral g. Florjan Petritsch odložiti svoje pero, katero je odrezal od vrane, ujete v tevtonskih gozdih. Saj jo je čez 20 let sukal v pogubo Slovenije in kmetskega prebivalstva.

Da, časi se spreminjajo ter se uresničuje geslo: »Mi mladi, mi gremo naprej!«

Slovenja vas pri Ptuj. (Občinske volitve.) Dne 5. decembra bomo imeli v občini Slovenja vas občinske volitve. Vsi volilci so prepričani in dobro uvidijo, da tako ne more in ne sme iti dalje, kakor je bilo doslej. Saj ne vemo, kaj se godi z nami in našimi reči. G. župan je doslej delal, kakor so mu velevali ljudje, ki hočejo vse drugo, samo naše koristi ne. Zato pa morje iz Slovenje vasi, iz Hodoš, Skorbe, Njiverc, Sv. Kungote in iz Gereče vasi, pridite dne 5. dec. polnoštevilno na volišče! Ne omahujte dalje, tu se ne gre za zamero ali sovraštvo, ampak za korist naše lepe občine; izvolite si moža, ki ima voljo, pa tudi zmožnosti dobro opravljati težavni in odgovora polni posel občinskega predstojnika. Dobro pomislino: Kakor si bomo postlali, tako bomo ležali! Vsak je svoje sreče kovač, tudi mi Slovenjevaščani!

Iz Vidma. (Resa.) Ob cesti iz Vidma proti Stari vasi leži lepo posestvo z velikim poslopjem, kateremu je prizidana cerkva z stolpom. A v tej cerkvi se ni služila sv. maša že več kakor sto let, ker se za njeno popravilo dozdajšnji posestniki niso nič zmenili. To veliko posestvo je kupil od dozdajšnje lastnice gospe Jozefe Hočevnar gosp. Jožef Šribar, kaplan v Trbovlji. Kakor čujemo, na-

merava novi posestnik imenovano kapelico primerno popraviti in spremeniti v hišo božjo. Š to spremembo posestnika zadobi slovenska stranka pri volitvah za brežiški okrajni zastop glas, ki se je do zdaj oddajal nemški stranki.

## Razne stvari.

### Iz domačih krajev.

Katoliško politično in gospodarsko društvo v Jarenini ima v nedeljo, dne 27. novembra v gostilni g. Pezdikeka na Vukovskem ob pol 4 popoldne svoj občni zbor in volitev novega odbora. Na shodu bo poročal vrli kmet, deželni poslanec Roškar o zadnjem zanimivem deželnozbornem zasedanju. Govorilo se bo tudi o deželni podpori po toči poškodovanim. Vsak se lahko v tem oziru pritoži. Tudi iz Maribora je obljubil priti znan govornik. Ker je gostilna g. Pezdikeka na cesti proti Št. Jakobu in proti Sv. Marjeti, se nadejamo, da bodo prišli tudi kmetje iz teh far na velezanimivi shod. Jareninčani, Št. Jakobčani, Št. Marječani in drugi sosedje, pridite gotovo v nedeljo, dne 27. novembra točno ob pol 4. v gostilno g. Pezdikeka na Vukovsko! Zanimive reči se bodo obravnavale. Nikomur ne bo žal, ako bo prišel. Ne pustimo poslanca samega!

Mladiški shod za slovenjegraški okraj. Le kratko hočemo poročati o tem krasnem shodu, ker je pred vsem mladiški list »Naš Dom« poklican, poročati o tem mladiškem pojavu obširneje. Shod se je vršil v Šmartinu v Kačevi gostilni, kamor so mnogoštevilni zborovalci pod zastavo dobrnske mladiške zveze skupno prikorakali s Homca. Nadžupnik šmartinski g. Lenart je došle zborovalce kar najsrčneje pozdravil ter jih povabil v zborovalnico. Predsednikom shoda so si zborovalci izvolili g. župana Rotovnika. V imenu pododpora kršč. socialne Zveze za Štajersko je govoril g. urednik Korošec ter orisal namen mladiške organizacije. Pozdrave katoliške slovenske akademične mladine izreka v vnesenih besedah jur. Merala, član slov. kat. akad. društva »Danica« na Dunaju. V imenu političnega društva za slov. graški okraj pozdravlja mladiče predsednik g. Pečnik, v imenu dobrnskih mladičev zastavonoša Božnik. Na to je bil slavnostni govor g. Fr. Kremžarja, jurista in člana »Danice«. Razpravljal je o pomenu in potrebi izobrazbe v katoliškem in narodnem duhu. Navdušenje je prisipelo ob tem govoru do vrhunca. Pozdrave pameških mladičev je izročil mladenič Anton Smolar, pozdrave starotrških pa mladenič Ivan Arih. G. predsednik Rotovnik je po kratkem navduševalnem govoru sklenil zborovanje. Po večernicah je bralno društvo šmartinsko priredilo igro »Zamujeni vlak«, pri kateri so mladeniči izborna rešili svojo nalogo, osobito pa Peter. Malemu virtuozu in pevcem istotako vsa čast!

Mariborske porotne obravnave. Dne 17. tega mes. je bil obsojen 20 letni hlapec Jožef Kranjc iz Lahonec na pet mesecev težke ječe. Obtoženec je dne 17. okt. t. l. udaril Vincenca Tašnerja v Sovjaku s palico tako močno po glavi, da je ranjeni še isto noč umrl. Kranjc se je izgovarjal, da je bil od Tašnerja napaden in da se je moral braniti. Vsled tega je bil kaznovan samo zaradi prestopka silobrana. — Isti dan je bil obsojen hlapec Ferdinand Müller iz Rihtarovc zaradi umora svojega gospodarja Franca Heriča na 7 let težke ječe.

Priznanje slovenskemu čebelarju. C. kr. dežel. šol. svet štajerski je izrekel z odlokom dne 31. oktobra t. l. g. Ivanu Ju-

rančiču, potovalnemu učitelju za čebelarje, pripoznanje in zahvalo za predavanje in pouk na čebelarskem shodu v Šmartinu pri Slovenjgradu dne 30. junija in 1. julija t. l. Ker se g. Juranič žrtvuje za čebelarstvo na blago našega milega naroda, mu najprisrčneje čestitamo k temu priznanju njegovega delovanja.

**Izpit učiteljske usposobljenosti za ljudske šole** so naredile v Gorici sledeče gospodične: za ljudske šole s sloven. in nemškimi učnim jezikom: Bezljaj Josipina iz Št. Vida pri Planini, Gomilšek Antonija iz Pišec, Jebatič Roza od Sv. Marjete niže Ptuja, S. Jeraj Valerija iz Maribora, Juvančič Olga iz Selnice, Lazar Milena iz Ormoža (okolica), Lecker Matilda iz Slivnice pri Celju, Posega Marija od Sv. Miklavža blizu Ormoža, Rosenberger Alojzija iz Loč, S. Trstenjak Emanuela iz Maribora; za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom: Cink Alojzija od Sv. Andraža nad Polzelo, Martelanc Amalija iz Poljčan, Šauli Eleonora iz Št. Petra na Medvedovem selu in Vagaja Eliza iz Laporja.

**Goljufija na poštah** Na pošti v Mariboru je nek mlad človek oddal v zavitkih 1500 kron. Uradnik ni pogledal v zavitke, ker je bilo na zavitkih zapisano »Posojilnica v Ptuj«. Potrdil je izročitelju sprejem 1500 kron. Zvečer je pa zapisal, da je bil v zavitkih le nikelj. V Ptuj je slepar poizkušal na isti način oslepariti pošto, a je bil prijat. Slepar je ptujski gimnazijec Kociper.

**Umril je dne 16. nov. nagle smrti Miha Lupše v Pilštanju.** Ravno si je mislil na njivi zakuriti, ko ga zadane kap. V eni roki je še držal skalino, v drugi pa žveplenko, ko so ga našli. Mož je bil star 70 let. — Iz Poljčan se nam piše: Po hudi bolezni je umrl dne 16. nov. na graški kliniki g. Ferdinand Ivanuš, bivši tukajšnji trgovec in posestnik. Pokopan je bil tukaj na god sv. Elizabete. Ogromna množica, ki je spremljala njegovo truplo k večnemu počitku, pričala je o splošni priljubljenosti rajkega. Bil je vselej prijazen in veselega lica, še celo v bolezni si je zapei marsikatero pobožno pesem. S svojim premoženjem je storil veliko dobrega in sicer kolikor mogoče na skrivnem ter je rad postregel vsakomur z dobrim svetom. Za novo cerkev v Poljčanah je daroval več tisočakov in rajnemu g. župniku Mlasko je kupil lep nagrobni spomenik. To pač jasno spričuje njegovo ljubezen do cerkve in duhovnikov, s katerimi je vselej prijateljsko občeval. On je tudi prvi povzročitelj romarskih vlakov, ki so štajerske Slovence vozili na božjo pot v Marijino Celje in na Brezje k Mariji Pomočnici. Za časa volitev je vselej podpiral slovensko stranko, četudi si je drugače prizadeval v miru živeti z vsami ljudmi. Bodi zemljica lahka blagemu možu in svetila mu večna luč! — Umril je dne 19. t. m. pri Sv. Petru niže Maribora tamošnji večletni cerkv. k'jučar, občinski predstojnik, ud kraj. šolskega sveta, veleposestnik Alojzij Velebil v 61 letu svoje starosti. V ponedeljek ob 9 predp. je bil pogreb, katerega je vodil mil. g. kanonik Moravec, nagrobni govor je imel č. g. dr. Ant. Medved. Pogreba se je udeležilo velikansko število ljudstva. Spoštovanemu možu bodi lahka domača zemlja! — Na Ptujski gori je umrl dne 20. t. m. velegleden mož, posestnik Franc Žankovič. Pogreb je bil dne 22. t. m. ob ogromni udeležbi občinstva. Sveti mu večna luč!

**„Štajerčevi“ pristaši pogoreli.** V Št. Janžu na Drav. polju so se vršile dne 25. maja t. l. občinske volitve. Ker je zmaga slovenska stranka, je vložila »Štajerčeva« stranka ugovor proti volitvi. Te dni je došel odlok namestništva, v katerem se ta volitev potrjuje, ker se je vse postavno vršilo. Torej dolg nos so dobili »Štajerčevi« pristaši.

**Kakšni so Štogerjevi zajci?** Bistriški Stiger je imel v okolici mesta najet lov. Seveda zajci njegovega lova so istotako radi glodali skorijo dreves, kakor zajci ptuiskega

advokata Fichtenaua. Ko so začeli kmetje godrnjati in žugati s tožbo, jim je rekel neki Stigerjev prijatelj: »Kako morete tožiti Stigerja, ko vendar ne veste, ali so njegovi zajci oglodali drevesa. Mogoče so pa bili zajci iz drugih lovskih okrožij!« Ali ni to pametno? Ob enem se pa tudi vidi, kako so Stigerjevi pristaši naklonjeni kmetom. Več jim je za Stigerjeve zajce nego za kmete!

**Prosta služba.** Služba uradnega sluga pri c. kr. okrajni sodnji v Slovenjgradu je razpisana. Lastnoročno pisane prošnje se naj vpošljejo do 20. decembra t. l. na predsedništvo okrožne sodnije v Celju.

**Nesreče.** Posestnica Marija Cvin v Ponikvi je šla dne 15. t. mes. v gozd listje grabit ter je vzela s seboj svojo petletno hčerko. V gozdu je zakurila mati ogenj, da bi se otrok pri njem grel. Mati se je pri svojem delu oddaljila od otroka ter pustila samega pri ognju. Otrok je pa prišel z obleko preblizu ognja, ki se je vnela. Jokajoč je letela deklica z gorečo obleko proti domu, kjer je vsa opečena padla na tla. Ko je priletela mati za njo, je našla samo na pol pečeno mrtvo truplo svojega nesrečnega otroka. — Na travniku blizu Sotle je pasla 11. t. m. osemletna Marija Geršak iz Sv. Petra pod Sv. Gorami. Vsled ne previdnosti je padla v Sotlo. Na klicanje drugih otrok je priletel hlapec Franc Taberšek, ki je potegnil deklico iz vode, toda že mrtvo. Vsi poskusi, jo oživeti, so bili brezuspešni. — Helena Amon iz Zagorja si je šla v Podčetrtak po zdravila za vrat. Mesto da bi rabila zdravilo kot mazilo, ga je med potom pila. Zastrupila si je kri, padla kmalu v nezavest in umrla. Deklica je imela še le komaj 19 let.

**Ogenj.** V Loki pri Žusmu je zgorela dne 13. t. m. prazna kočja Jakoba Arbeiter. Pastirji so si v bližini kočje zakurili ogenj. Veter je zanesel iskre na streho kočje, ki se je vnela. — Požar je vpepelil dne 13. t. m. gospodarsko poslopje občinskega predstojnika g. Josipa Veberič v Boračovi popolnoma s vsami poljskimi pridelki. Zažgal je sedemletni, občini v skrb izročni ubožič, katerega je vzel ponesrečeni iz usmiljenja k sebi.

**Ustrelil se je dne 15. t. mes. v Mozirju na Štajerskem Makso Žnidaršič,** bivši 19letni trgovski pomočnik, nazadnje agent. Žnidaršič je ukradel najprvo v Bostanju pri Krškem 180 K, prišel z njimi v Ljubljano in si poiskal neko ljubico, s katero je denar zapravljaj. Kmalu mu je bilo v Ljubljani »prevroče« ter se je odpeljal v Trst, kjer je toliko časa živel, da je skoro porabil ves ukradeni denar, z ostankom se je pa odpeljal v Ljubno. Tam je zopet pokradel več zlatnine in 800 K denarja. Ko so ga varnostna oblastva nepretrgoma zasledovala in si je mislil, da ni več iahoda, si je vzel življenje. Zadel se je v glavo in bil takoj mrtev.

**Iz Rov pri Višnjivasi se nam poroča,** da je cesta čez hrib Kuretenco v zelo slabem stanu. Merodajne osebe in zastopi naj bi ukrenili, da se ugodi tozadevnim prošnjam Rovčanov!

**Zvit tat se je splazil** pretekli teden pod posteljo v hiši g. Antona Vahčiča, trgovca na Vidmu. Ko sta mož in žena zaspala, jima je odnesel nepovabljeni gost 1500 K. Orožniki so ga dozdaj zastoj iskali.

**Občini Planina je dovolilo** poljedelsko ministrstvo 4000 K podpore za zidanje vodovoda, ki bo 1600 m dolg. Stroški so proračunjeni na 23.697 V.

**Kupujte užigalice družbe sv. Cirila in Metoda.** Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je vplačala tvrdka Ivan Perdan zopet znesek edentisoč kron kot delež pripadajoč naši družbi iz prodaje družbenih užigalic. Podpirajte, rodoljubne Slovenke, zavedni Slovenci to podjetje in razširjajte porabo družbenih užigalic, saj ima družba do danes od teh užigalic že 14.400 K prispevka.

**Kletarski tečaji.** Znano je, da je kle-

tarstvo na Kranjskem v primeru z drugim bolj vinorodnimi deželami še na jako nizki stopinji. Da se temu opomore, priredil bo tamošnji c. kr. vinarški nadzornik Bohuslav Skalicky pri državni kleti v Novem mestu tekom prihodnjih zimskih mesecev več trodnevni kletarskih tečajev. Tako lepo skrbi dežela za napredek vinarstva ozir. kletarstva. In pri nas, kjer imamo najslavnejše gorice in pridelujemo najboljšo vino, se pa nič ne ukrene. Kaj pomaga najlepše grozdje iz najboljšega vinograda, ako iz njega gospodar ne zna pripraviti fino, zlahno in stanovitno vinsko kapljico? Istotako je znanje umnega kletarstva neobhodno potrebno za vinske trgovce in gostilničarje, ki posredujejo prodajo vina med pridelovalcem in občinstvom in ki lahko iz najboljšega vina najslabše naredijo, ako z njim pravilno ne ravnajo. Pri nas bi se moralo v prvi vrsti gledati na to, da se povzdigne ta panoga kmetijskih dohodkov. Ali hočemo čakati, da nas prekosijo v tem druge, manj vinorodne dežele? Tedaj bo že prepozno, in vse tamlanje zaman! Zdaj je še čas, zdaj na delo, na delo za stanovsko izobrazbo!

**Nedeljska šola za kmetijske mladeniče.** Kmetijska podružnica v Novem mestu priredi tudi letošnjo zimo nedeljski tečaj za kmetijske sinove s tem namenom, da se kmetijski narasčaj kolikor mogoče izobrazuje v svojem poklicu in poučuje v najvažnejših zadevah živinoreje, pridelovanja krme in travništva, vinarstva in sadjarstva. Nedeljska šola bo trajala od decembra do februarja, in se bo vršila vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne. Tvarina, ki se bo poučevala v tej šoli iz posameznih predmetov, se bo za vsako nedeljo naprej pričela. Obisk šole je dovoljen tudi samostojnim gospodarjem. Tako lepo se skrbi na Kranjskem za izobrazbo kmetov. Ali bi bilo pri nas na Štajerskem kaj takega nemogoče? Ali so morebiti naši kmetje in mladeniči manj pouka potrebni? Ne, ampak večina deželnih poslancev, to so ti prijazni Nemci, nočejo o tem nič slišati. Slovenski poslanci bi nam gotovo kako zimsko kmetijsko šolo izposlovali, ko bi jih bilo več v deželnem zboru. Toda da jih ni več, tega so krivi naši nemčurji, ki volijo Stigerja, Wratshkota, Lenka itd. Tem se zahvalite, ako zaostajate v stanovski izobrazbi za kmeti drugih dežel! Povsod kmetijski stan napreduje, samo pri nas ne! Spodnji Štajer je tako imenitna poljedelska dežela, da bi lahko stala na vrhuncu vseh poljedelskih dežel. Pomislite to, slovenski kmetovalci!

**Sladkor se bo podražil.** Vsled letošnje suše je slabo vspela sladkorna pesa, zato se je sladkor že podražil za 10 vinarjev kilogram. Kakor se pa poroča iz trgovskih krogov, se bo sladkor še podražil.

## Porotne obravnave.

**Morilec Majcen na smrt obsojen.** Minoli petek in soboto se je vršila obravnava proti 31letnemu Antonu Majcen iz Podvinc pri Ptuj. Obdolžen je bil, da je oropal dne 6. maja t. l. blizu infanterijske vojašnice v Mariboru Ano Frangeš iz Majšperga in da je umoril in oropal dne 22. avgusta t. l. Antonijo Pozeb, deklo v Mariboru. Oba slučaja sta se sledeče dogodila: Dne 6. maja okoli 8. zvečer je nesla Ana Frangeš iz Majšperga piščeta v Maribor na prodaj. Na Tržaški cesti jo je srečal neki mož, ki jo vpraša, kaj da nese. Na odgovor, da nese piščeta na prodaj, ji odgovori neznanec, da naj nese z njim k njegovi gospej, ki želi piščeta kupiti. Žena je res šla z njim. Mož jo je peljal po neki samotni poti čez neki travnik, kjer jo je vrgel ob tla, pokleknil na njo ter ji začel tiščati njen robec v usta, da ni mogla kričati. Posrečilo se ji je, oprostiti eno roko, s katero je potem toliko odbila napadalčev roko od ust, da je mogla začela kričati in klicati na pomoč. Ko se je nekdo od bližnje hiše oglašil, spustil jo je ropar,

prijel za krilo, katerega je raztrgal, da je prišel do žepa, katerega je odtrgal. V žepu je bila mošnja s 6 kronami in en ključ. Na to je napadalec zbežal proti bližnjemu gozdu. Žena je na to pol mrtva od strahu prišla do bližnje hiše, kjer je povedala celi dogodek. Ker je bila vsa ranjena in opraskana na obrazu in vrhu tega vse zbegana od strahu in napora, spravili so jo v bolnišnico. Drugo jutro je šel orožnik na lice mesta ter našel tam en gumb. Narisal je tudi odtis čevlja, katerega je zapustil napadalec v mehki zemlji. Napadena je tudi natančno opisala napadalca. S prva se žandarmariji ni posrečilo dobiti zločinca. Šele ko so prijeli Majcena, so našli, da je najdeni gumb, ki je pa že bil nadomeščen z drugim, slični drugim gumbom na Majcenovi obleki. Ravno tako se je tudi vjemal oris stopala v zemlji z Majcenovimi čevlji. Vrhu tega je tudi žena pod prisego trdila, da je on njen napadalec. Majcen je to tajil in rekel, da je bil dotičen dan, v petek, doma pri svoji ženi, česar pa ista ni potrdila. Po njeni izpovedi je prišel on šele 7. maja, v soboto zvečer k nji.

Druga zadeva je sledeča: V ponedeljek, dne 22. avg. zjutraj je našel delavec Stancer na potu, ki pelje od Gangeršpahovega mlina ob Dravi proti Mariboru, mlako krvi in čop las; nedaleč od tam pa na strmem obrežju, ki pada okoli 10 metrov globoko k Dravi, raztreseno žensko obleko in spodaj pri Dravi mrtvo truplo, ki je bilo slečeno do nogavic. Policija, katero je obvestil, je prišla s sodnijsko komisijo na lice mesta, in je našla, da je truplo žensko, ki je imelo na vratu in trebuhu ter na nogah rane. Še isti dan se je dognalo, da je umorjena 35letna Antonija Pozeb, doma iz Oplotnice, ki je služila v Mariboru. Orožništvo in policija je pridno iskala zločinca in slednjič se je posrečilo zvedeti, s kom je bila umorjena prejšnji dan v nedeljo popoldne skupaj v različnih gostilnah v Mariboru in v Kamnici. Vsled izpovedi priča so našli dotičnega spremljevalca v osebi obtoženca. Ko so preiskali njegovo nedeljsko obleko, so našli poškrppljeno s krvjo in na kolenu hlače in spodnje hlače izrezane. Majcen je zločinstvo trdovratno tajil in se izgovarjal, da je dobil krvave kaplje na obleki, ker mu je en teden prej, ko je bil doma pri svoji ženi, tekla iz nosa kri. Ko se mu je pa po pričah dokazalo, da to ni res, začel je praviti, da si je razrezal roko na šipi, katero je zlomil v vlaku, ko se je peljal domu. Tudi ta izgovor se je ovrgel vsled izpovedi priča, ki so sicer potrdile, da je šipo zlomil, ni pa se na roki ranil. Slednjič se je izgovarjal, da je v gostilni »pri Gradu« v Mariboru v pijanosti razbil literški glaž, se vrezal v roko ter okrvavil obleko. Tudi ta izgovor se mu je ponesrečil, ker so priče izpovedale, da to ni res. Nekoliko dni po njegovi aretaciji so našli med kamenjem pri zgradbi, kjer je Majcen delal, njegov nož ves okrvavljen. Zatoženec se je izgovarjal, da mu je bil nož v ponedeljek dopoldne, dne 22. avg. okraden. Na vprašanje predsednikovo, kedo bi bil krvav nož tja položil, ni vedel nikogar navesti. Da je bil z umorjeno celo nedeljo popoldne v dveh gostilnah v Mariboru in v gostilni Šerag v Kamnici skupaj, tega Majcen ne taji. Iz gostilne Šerag je šel z njo ob 10. uri po noči proti Mariboru. Šla sta po veliki cesti in ne po pešpoti, katero rabijo navadno izletniki. Blizu mostu Kamniškega potoka, kjer gre majhna steza proti Dravi in ob nji proti Mariboru, sta šla oba nekoliko na stran na to sta se pa napotila zopet po glavni cesti v Maribor. V Koroskem predmestju sta ju srečala dva fanta, ki sta zvalila Pozeb s seboj, med tem ko je šel on proti domu. Na potu skozi mestni vrt, ko je šel na stran, si je na žičnati ograji raztrgal hlače, na kar je jezen odtrgal celi viseči kos. Tako je Majcen izpovedal. Ena priča je pa izpovedala, da je Majcen nagovarjal Pozeb naj gre z njim po veliki cesti, dve drugi priči sta pa slišali, kako jo je nagovarjal, da bi šla po samotni poti proti Dravi. Pozeb je imela tudi čez 10 K

denarja pri sebi, kakor so izpovedale natakarike, kjer sta z Majcenom pila. Ta denar se ni našel pri nji, zato se je sumilo, da jo je Majcen tudi denarja oropal.

Kljub vsem tem izpovedbam prič, je Majcen vse tajil in rekel, da ni kriv. Klical je Boga za pričo svoje nedolžnosti. Porotnikom so se stavila dva vprašanja: 1.) ali je Majcen kriv roparskega napada na Ano Frankeš, 2.) ali je kriv zavratnega roparskega umora Antonije Pozeb. Porotniki so potrdili prvo vprašanje z 10 da, 2 ne, drugo pa z 12 da. Sodni dvor je na to obsodil Majcena v smrt na višala. Obsojeni se je pri razglasbi sodbe začel britko jokati, zapustil pa je že mirneje sodno dvorano. Zunaj je zagledal svojega brata, kateremu je podal roko rekoč: »Z Bogom brat!« Oba sta se začela na to britko jokati. Paznik pa je hitro porinil Majcena skozi vrata, katera se bodo samo zopet odprla, ko ga popeljejo pod vislice, če ga ne pomilosti cesarjevo dobro srce.

„Stajerčev“ pesnik Muršec, pred porotniki. Na dva dni je odrejena obravnava proti Alojziju Muršecu in Ožbaldu Šegula. Oba sta obtožena umora žene Cecilije Šegula, katerega sta izvršila v noči od 19. na 20. avg. t. l. Po izpovedi Šegule, kateri vse prizna, se je izvršil umor, kakor sam pripoveduje, tako-le: »Ker sem s svojo ženo v nezadovoljstvu živel, tožil sem večkrat Muršecu, da ne morem več izhajati. Nato mi je Muršec rekel: »Tu ni drugega za narediti, kakor jo pri priči zaklat.« Ker si pa nisem sam upal, sem obljubil Muršecu 300 K, če mi pomaga. V petek zvečer sem hotel iti k svojim starišem, ko sem pa šel mimo Muršecovega okna, sem videl, da ima luč. Šel sem k njemu in tedaj sva se dogovorila, da umoriva mojo ženo. Podala sva se k hiši, kjer sem jaz poklical ženo, ki mi je odprla. Nato sem se pri zadnjih vratih spustil Muršeca v hišo. Ko je žena zaspala, sem ji vrgel vrv okoli vratu ter jo vlekel proti vratom. Tam mi je že priskočil Muršec na pomoč. Oba sva jo vlekla skozi lopo v hišo, kjer je že Muršec med tem pripravil škaf in pa sekuro. Držala sva ji glavo čez škaf, nato sem jo na prigovarjanje Muršeca jaz udaril s sekuro trikrat po glavi in ker je še migala, udaril jo je Muršec četrtočas. Nato sva zanesla škaf s krvjo v potok. Pri žganju sva se potem posvetovala, kam s truplom. Muršec je predlagal, da bi vžgala šupo, da bi truplo tudi zgorelo. Temu pa nisem hotel pritrčiti, zato sva slednjič sklenila, položiti truplo na železniški tir, da bi se mislilo, da je sama skočila pod vlak. V ta namen ji je dal Muršec 5 K in dva ključa v žep.« Truplo je bilo potem po noči od brzovlaka povoženo in ga je našel čuvaj kakor smo v št. 34. t. l. opisali. Medtem ko Šegula vse obstoji, taji Muršec trdovratno ter se z neumnim govorjenjem hoče zagovarjati.

Našim čitateljem je znano, da je Muršec zlagal pesmi za »Stajerca«. Po izpovedi prič je tudi v ječi pesnikoval. Zložil je dolgo pesem, katero je pel ter se s tem hotel sporazumeti s Šegulom, naj ga nikar ne izda. Splah je ves nastop Muršeca jako drzen. Ko ga je predsednik vprašal, če je kriv, je prijel za lobanjo rajne Cecilije, ki je v sodnijski dvorani, ter jo poljubil, rekoč: »Bog je moja priča, da sem nedolžen, zato poljubim tu njeno glavo!« Ker je pa Šegula vse obstal, je zakričal nad njim: »Kaj boš lagal, hudobnež!« Laganje pa mu ni nič pomagalo.

Vsa izprijenost in hudobnost Muršeca pa se je izkazala pri drugem njegovem hudodelstvu. Z Jožefom Horvat sta leta 1899. skupaj ukradla goske. Ker je Horvat izdal tatvino, prišla sta oba v preiskavo. Pred obravnavo pa je hotel Muršec spraviti s sveta glavno pričo, Horvata. V ta namen ga je opijanal v Ptujju z žganjem, ga peljal po samotni poti, tam sta se oba vlegla v senco. Komaj pa je Horvat legel, že je čutil prvi sunek z nožem v glavo. Hoteč se ubraniti napadalca, mislil ga je prijati za roko, toda

zgrabil je za nož ter si prerezal roko. Potem se je pa zgrudil na tla. Po noči ga je prebudil dež, hotel je vstati, da bi prišel iz gozda, toda vsled slabosti se je pri vsakem koraku zgrudil na tla. Ko so Horvata čez dva dni našli, bil je še živ. V bolnišnici so našli na njem 18 ran. Vsled ran na glavi je bil dolgo časa ometenega duha, tudi je popolnoma oglušil. Bolj ko pa je ozdravel, bolj se mu je bistril duh in začel se je spominjati vsega. Ko je to Muršec opazil, obljubil mu je različna darila, če molči. Vrhu tega je raztrosil vest, da je Horvat bedast. Vendar tudi še sedaj mu je stregel po življenju. Tako ga je napadel meseca januarja t. l. v gozdu ter ga hotel ubiti. K sreči pa je prišel nekdo zraven, ki je to zabil. Muršec se je takrat zagovarjal, da ga je Horvat psoval. Do solz je poslušalce ganila izpoved gluhega Horvata, ko je pripovedoval, kako ga je zapeljal Muršec v tatvino, ga zaklal v gozdu, kako je prišedši iz bolnišnice, reven in slaboten v vednem strahu živel pred Muršecom, da ga zopet kje ne dobi na samem. Kako opravičen je bil njegov strah, je priča napad v januarju. Muršec je uničil najprej njegovo poštenje, nato je hotel uničiti tudi njegovo življenje. Dve žrtvi Muršeca sta stali pred nami, prvi Šegula, ki je na njegov nasvet umoril svojo ženo, drugi Horvat, ki mora gluh in bolehen živeti svoje dni. Obema je bil Muršec hudobni duh, ki ju je zapeljal v hudodelstva in nesreče. Namesto pa, da bi svoja dejanja obžaloval in se kesal, taji trdovratno ter celo imenuje priče lažjive, ki izpovejo resnico proti njemu. Tako daleč pripelje človeka »Stajerca« in žganje!

Grozno je bilo poslušati del zapisnika, v katerem se opisujejo rane Horvata. Ko so ga našli, imel je že rane vse guile in polno črvov v njih. V bolnišnici so ga komaj toliko ozdravili, da je mogel hoditi, njegov duh je bil vsled strahu in ran na glavi skoraj popolnoma omračen. Celo leto je trajalo, predno je na duhu toliko ozdravel, da se je mogel spominjati, kaj se je tisti osodepolen popoldan z njim godilo. Komaj je revček okreval, začel ga je zasledovati Muršec, tako da je itak dušno in telesno oslajbljenega še bolj vznemirjal.

Muršec je vse tajil, jedini »da« je prišel iz njegovih ust, ko je priznal, da je v ječi pesnikoval. Ginljivo je bilo gledati očeta Šegule, ki je med obravnavo molil za svojega sina. Porotniki so vprašanja, če sta zatožena kriva, česar se dolžita, potrdili, na kar je sodni dvor obsodil Muršeca in — Šegula v smrt na vešala.

Zdaj ko je Muršec videl, da mu vse njegovo laganje ni nič pomagalo, in ko mu je še donela smrtna obsodba v ušesih, mislil si je: Ako obstanem, bom mogoče pomiloščen. Zato je stopil k sodniku in rekel: »Jaz obstojim, da sem kriv, in prosim za nižjo kazen.« Tudi Šegula je prosil za milost.

### Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za župnika v Zavodnjem je imenovan č. g. Ivan Rožman, kaplan v Mozirju, in za župnika v Polju č. g. Anton Drogenik, kaplan pri Mali Nedelji. — Umril je dne 21. t. m. v mariborski bogoslovnici g. Anton Goričan, bogoslovec prvega letnika, star 23 let. Sprevod, katerega se je udeležila č. duhovščina iz Maribora, gimnazijski ravnatelj Glovacki z nekaterimi gg. profesorji, vsi šolski tovariši ranjkega in mnogo občinstva, je vodil preč. g. kanonik dr. Mlakar, ravnatelj bogoslovnice. Rajnkemu svetila večna luč!

Umeščen bo dne 1. decem. ob 10. uri predpol. na župnijo Sv. Lovrenc nad Mariborom č. g. Frider. Horvat, ondot. provizor.

Duhovne vaje so se obhajale te dni na Vidmu v proslavo Marijinega jubileja. Vodila sta to pobožnost č. gg. P. Avguštin in P. Emerih iz frančiškanskega samostana v Brežicah.

**Iz Dramelj.** Tukaj smo pretečeno nedeljo, dne 20. t. m. obhajali lepo slovesnost pri podružni cerkvi Marije Dobje. Naš č. g. župnik so dali preurediti veliki altar in nadomestiti novo Marijino podobo. Ta dan so blagoslovili prenovljeni altar z lepo Marijino podobo, na kar so nam č. g. kaplan v prelepi, v srce segajoči pridigi razložili čednosti Marijine. Iz več župnij so prihiteli ljudje počastiti novo dobsko Marijo. Cerkev je bila zelo lepo okrašena, tudi je bilo okrog cerkve vse v vencih in slavolokih. Zato moramo izreči pohvalo dobskim dekletam, katere so se res mnogo trudile, da so spodobno počastile in sprejele novo Marijo v svojo sredo. Tudi mladeniči niso zaostali. Že v soboto in tudi v nedeljo so s topiči streljali in tako povzdignili slovesnost. Ob dveh popoldne so bile pete litanije, katere so vsi po cerkvi peli z velikim navdušenjem, in potem smo se razšli vsak na svoj dom z veselim srcem, da se je zopet nekaj storilo v čast Marijino in za njeni jubilej!

**Od Sv. Martina v Rožni dolini.** Tukaj se je obhajala v čast presv. Devici od 15. do 18. t. m. tridnevica, katero so vodili trije č. gg. misijonarji od Sv. Jožefa pri Celju. Udeležba vernikov je bila obilna že na predvečer in potem vse tri dni. Spovednice so bile vedno oblegane in je upanje, da bo ta pobožnost veliko dobrega sadu obrodila. Štejem si torej v prijetno dolžnost, da izrazim s tem č. gg. misijonarjem očitno zahvalo za ves njihov veliki trud in požrtvovalnost. Naj jim Bog obilno povrne! Nadalje zahvaljujem č. g. nadučitelja in organista J. Kvaca, ki je s prekrasnim, v srce segajočim petjem povzdignil slovesnost, zlasti zadnji dan. Pokazal je s svojim mešanim zborom, kaj se da doseči v tem oziru tudi med prostim ljudstvom, ako se kdo prav potruži. To mu služi v čast. Tudi njemu in pevcem naj Bog plati! — A. Kos, župnik.

**Vzgojevalnica ubogih deklet.** Letošnja petdesetletnica Marijina je že obrodila obilno krasnega sadu. Eden najlepših spominov

na to Marijino leto bo gotovo dekliska sirotišnica tik starodavne, od Slovencev tako pogosto obiskovane romarske cerkve Marija Trošt pri Gradcu. Častiti očetje frančiškani, pa družba sv. Detinstva ter štajerska zveza dobredelnih društev so si segli v roko in hočejo s svojimi doneski in pa milodari blagih Marijinih častilcev in dobrotnikov postaviti Marijin dom, v katerem se naj vzgajajo deklice sirote in učijo umnega gospodarstva in potrebne postrežbe pri bolnikih. Gotovo je to plemenit namen! Kdo bi ne pomagal rad, da se postavi Mariji tak spomenik tam, kjer je ona pomagala že tolikim! Kdor se hoče usmiliti ubogih sirot in še posebej počastiti nebes kraljico, naj blagovoli svoje doneske, če se tako majhne, vposlati: P. Benignus, gvardijan in župnik, Marija Trost pri Gradcu.

**Na Zasmu bodo oo. jezuitje iz Ljubljane od 27. novembra do 5. decembra vodili sv. misijon.** Ljudstvo se ga veseli, ker je od zadnjega misijona preteklo že 20 let.

### Društvena poročila.

**Miklavžev večer v Mariboru** priredi kakor vsako leto tudi letos »Bralno in pev. društvo Maribor« dne 4. decembra t. l. Na vzporedju je šaljivi prizor, žabja kantata, nastop Miklavža, angeljev in parkeljnov. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Darila se naj oddajo pri slugi v Narodnem domu. Vsak zavitek mora biti kolekovan z narodnim kolekom. Kolek se dobi tudi pri slugi. Miklavž privabi vsako leto obilo občinstva v Narodni dom, upamo, da bo tudi letos našel mnogo velikih in malih otrok!

**Javno predavanje v Ljutomeru** priredi »Zgodovinsko društvo za Slov. Štajersko« dne 27. novem. 1904, v veliki dvorani g. J. Kukovca, v spomin 200 letnice, kar so štajerski Slovenci pregnali ogrske vstaše, Kruce. Vzpored: 1. Politično razmerje med avstrijskimi in ogrskimi deželami ob času Krucev. Predava društveni tajnik g. prof. dr. Kovačič. 2. Kruci na Slov. Štajerskem. Pre-

dava g. Janez Kociper. 3. Sodelujeta tudi ljutomersko pevsko in tamburaško društvo. Začetek točno ob pol 4. uri popol. Vstop je prost. — Odbor »Zgodov. društva za Slov. Štajersko.«

**Slovenske igre v Slovenjgradu.** Starotrska dekleta so priredila zadnjo nedeljo, dne 20. t. m. v zborovalnih prostorih Zadruga igre »Lurška pastirica«. Vse priprave in cela prireditev je bila skrb starotrskih deklet. Izvrsten uspeh jim je prinesel čast, a mnogoštevilni obiskovalci jim izrekajo iskreno zahvalo za prijetno zabavo. V nedeljo, dne 27. t. m. se igra ponovi. Po predstavi je bila prosta zabava v gostilničnih prostorih, kjer so nam ob tamburanju, petju in govorih sreca gorela svetega narodnega navdušenja.

**Pilštanj.** Zadnjo nedeljo, dne 20. nov. t. l. je priredilo naše izobr. društvo prvi poučni shod. Dasi smo se še-le zadnje dni v tednu za to odločili, vendar obisk ni bil slab. Predavalo se je o pomenu prave varčnosti. — Društvo je pristopilo k »Zvezi«.

### Društvena naznanila.

**Zveze slovenskih posojilnic v Celju** redni občni zbor se bo vršil v četrtek, dne 1. decem. 1904 ob 10. uri predpoldne v Narodnem domu v Celju.

**Kat. slov. izobražev. društvo za Vranskem** priredi v nedeljo, dne 27. t. mes. poučen shod v prostorih stare šole ob 8. uri popol. Vzpored: petje, deklamacija S. Gregorčič »Kmeti kiši«. Govor. Poučni govor ima veleč. g. urednik Ant. Korošec iz Maribora. K obilni udeležbi vabi odbor.

**Slovenjgrдец.** Zadnjo nedeljo se lje v Narodn. domu predstavljal igiokaz »Lurška pastirica«. Uspeh je bil velikanski. Na občno zahtevanje se bode igra prvo adventno nedeljo zopet predstavljala. Upa se, da bo uspeh še mnogobrojnejši. Predstava bo ob isti uri in v istih prostorih zakor zadnjič. V nedeljo le zopet v Narodni dom.

**Listnica uredništva.** Sv. Andraž v Slov. gor: Smo že dobili poročilo od druge strani. Hvala!

### Loterijske številke.

Gradec 19. novemb.: 44, 54, 50, 21, 78.

Dunaj 19. novemb.: 27, 80, 41, 25, 14.

## Zahvala.

S potrjim srcem nad nenadomestljivo izgubo našega preljubega sina in brata gospoda

**Antona Goričana,**  
bogoslovca I. letnika,

izrekamo vsem svojo najiskrenejšo zahvalo, posebno preč. ravnateljstvu bogoslovnice in ostalim č. gg. duhovnikom, bogoslovcem, č. oo. frančiškanom, vodstvu gimnazijskemu, prečast. predstojništvu zavoda šolskih in usmiljenih sester in vsem drugim znancem in prijateljem za spremstvo dragega pokojnika in za darovane vence.

798 1—1

Žalujoči stariši in sestre.

## ZAHVALA.

Povodom pogreba našega milega očeta, gospoda

**Alojzija Velebila,**

veleposestnika, cerkv. ključarja in župana,

se s tužnim, a zavolj tolike nam ravno sedaj izkazane ljubezni, potolaženim srcem zahvaljujemo preč. g. kanoniku in stol. župniku Francu Moravec, za sv. mašo in spreved, vlč. g. dr. A. Medvedu za nagrobni govor, vsem č. gg. duhovnikom, posebno č. g. domačemu župniku, ki so za spreved in pogreb vse oskrbeli, slav. obč. zastopu, šolskemu vodstvu, društvu »Skala« in vsem sorodnikom in znancem od blizu in daleč, za lepe vence in njih prijaznost, ter vsem, ki so našega, nam prerano zamrlega očeta spremljali k zadnjemu počitku. Bog plačaj!

Pri Sv. Petru, 22. nov. 1904.

794 1—1

Žalujoči ostali.

## Kmetovalci! obvarujte svojo živino!

pred hromoto in kostolomnico, katere bolezni bodo po izjavi živnozdravnikov, letos radi krme, ki ima premalo rudninskih snovi v sebi, pri živini neizogibne in pridevajte stalno 788 16—4

### Barthelovo poklajno apno.

Ce se živini da nekaj deka tega apna, koristi več, kakor če se poklada po izbruhu bolezni toliko kilo na dan. — Tega apna se porabi v pol leta za pokladanje pri eni kravi 6—7 in pri enem prašiču 3—4 kg.

**Izdatek majhen! Učinek velikanski!**

5 kg K 2— iz Dunaja, 50 kg K 12— iz Maribora.

Dopisuje se slovenski!

Miha Barthel in drug na Dunaju X./3.

## Zahvala.

Vsem, kateri so ljubi ženi in materi v težki bolezni stregli in jo v grob k njenim sedmim otrokom spremljali, posebno pa čast. gosp. kapelanu, kateri so bolnico večkrat obiskali in tolažili, izrekamo srčno zahvalo.

796 1—1

Crešnovce, 19. nov. 1904.

Rodbina Žitnik.

## Zahvala.

Za pogorelo hišo in gospodarsko poslopje mi je izplačala ogrsko-francoska zavarovalnica »Franco Hongroise« v Gradcu po svojem zastopniku, g. Ferenciču, točno zavarovalnino, zato se čutim dolžnega, izreči imenovani zavarovalnici za to kulantnost svojo zahvalo.

Terniče, dne 23. okt. 1904.

Korc Alojzij, Sel Jožef,  
priči

Jurij Cafuta.

**Zdravje je največje bogastvo!**

## Kapljice sv. Marka.



Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobi se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročijo točno pod naslovom:

**Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.**

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajsternica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto: **1 ducoat (12 steklenic) 4 K.** **4 duocate (48 steklenic) 14.60 K.** **2 duocata (24 steklenic) 8 K.** **5 ducoatov (60 steklenic) 17.— K.** **3 duocate (36 steklenic) 11 K.**

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

**Mestna lekarna, Zagreb,**

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 10—

**Zdravje je največje bogastvo!**

## Služba občinskega tajnika,

ki bi hkrati opravljal tudi službo občinskega redarja, se odda s 1. prosincem 1905 v občini Dol (1000 prebivalcev). Dohodki: plača 960 K, službena obleka, prosta kurjava, prosto stanovanje (obstoječe iz 2 sob, kuhinje, shrambe in kleti v novi občinski hiši) ter zelenjadni vrt. — Zahteva se v prvi vrsti temeljito znanje slovenščine v govoru in pisavi, v drugi še le nemščine. — Pismene prošnje s kratkim opisom življenjskih razmer in dosedanje uporabe je poslati županstvu na Dolu (Hrastnik) in sicer do 1. grudnia 1904. 768 3—3

Peklař, župan.

## Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnjo spomlad več tisoč suho cepljenih trt na prodaj in sicer cepljene na R. Portalis: 12.000 žlahtnina bela in rudača. 10.000 Laški rilček. 4.000 Silvanec zeleni. 4.000 Šipon rumeni. 4.000 Burgundec beli. 3.500 Memški rizling. 1.500 Traminec. 600 Rulandec. 400 Kraljevina.

Cepljene na Rup. Montikolo: 1.500 Laški rilček. 1000 Silvanec zeleni.

Prodajam le edino I. vrste dobro zaraščene in lepo vkoreninjene trte po 160 K tisoč komadov. Na vsakih 100 kom. cepljenih trt dam 20 komadov II. vrste brezplačno. To je na 1000 trt 200 kom. trt. Divjake od R. Portalis prodajam po 20 K tisoč kom.

Kdor naroči najmanj 1000 kom. cepljenih trt, dobi jih 5% ceneje. Pri naročilu ni treba znamke za odgovor pridejati. Pri naročilu blagovolite poslati 20% are od naročene svote. Trte se pošiljajo le v od trtne uš okužene kraje. Naročila za v jesen odvzete trte sprejemam do 5. novembra t. l. Naročila za spomlad pa dokler bo kaj zaloge. 708 10—8

**Anton Slodnjak,**

trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Pošta Juršinci pri Ptju.

**Svoji k svojim!**

## Otvoritev trgovine.

Slavnemu občinstvu v Sv. Lovrencu in okolici uljudno naznanjam, da sem v hiši g. Holnika odprl

**trgovino z mešanim blagom.**

Kot domačin zagotavljam vsakemu najboljšo in najcenejšo postrežbo ter se priporočam v blagohoten obisk.

S spoštovanjem 787 2—2

**Avgustin Skribe,**  
Sv. Lovrenc nad Mariborom.

Vsaka beseda stane 2 v. Najmanjša objava 45 v.

## MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v. Večkr. objava po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

## Proda se.



Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gospodarska ulica št. 15. 426 51—23

**Vinogradniki.** Naznanjam posestnikom vinogradov, da imam letošno jesen več tisoč na suho cepljenih ameriških trt na prodaj. In sicer: 80.000 šipon rumeni, 15.000 laški rilček, beli Burgundec in Silvanec. Cepljene na Rip. portalis in Solonis. Trte so dobro zaraščene in lepo vkoreninjene. Cena je I. vrste 100 kom. 16 K, II. vrste 100 kom. 11 K. Naročila brez are se ne bodo v ozir jemala. Naročniki se blagovolijo oglasiti do 15. decembra pri Francu Muršič, posestniku in trtnarju v Senčaku, Sv. Lovrenc v Slov. gor., p. Juršinci pri Ptju. 782 6—4

**Velika najeminska vila** ter ena mala hiša, obe s sadnim in zelenjadnim vrtom, vodovodom, stanovanje za vpokojenje, vila tudi za gospodo, hiša pa za obrtnika jako primerna, je na prodaj. Več pove Anton Merzhun, Maribor, Weinbaugeasse. 787 4—4

**Prenovljena,** dobro zidana, jednodropna hiša, z 2 velikima kletima, v kateri je tudi prodajalna, se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Več se izve v Bankalarigasse št. 4, Maribor. 746 10—4

**Dvonedropna hiša v Mariboru** Franc Jožefovi ulici, 11 stanovanj, mesečna najemina 270 K, se iz proste roke proda. Posestnik je tudi pripravljen, hišo zamenjati za gozd. Pojasnila daje Janez Spes, Windenauerstrasse 26. 766 10—3

**Rakve** (truge) vsake velikosti, vsake vrste, olišpane in lakirane, po želji odjemalca, so vedno pri spodaj podpisanim v zalogi. Rakve v moji zalogi so popolnoma gotove, tako da jih odjemalec ali kupec lahko takoj odpelja. Spoštovanjem Anton Milošič, mizarški mojster v Ptju poštna ulica št. 12, nasproti ptjujske slovenske posojilnice. 779 8—3

**Lepo posestvo,** 25 minut od Celja, ob okrajni cesti, progi južne železnice in ob Savinji ležeče, za poletno bivanje jako ugodno, meri 84 oralov in sicer 18 oralov njiv in z žlahtnim sadnim drevjem, z osajenimi travniki, 16 oralov gozda, hiša, obstoječa iz 3 sob, 2 kuhinj, kleti, itd., živinski hlevi, kozolec in druga gospodarska poslopja, vse v najboljšem stanu, se pod ugodnimi pogoji proda. — Natančneje pod „D 26“ poste restante Celje. 778 4—3

**Svinsko maslo** in druge pridelke iz mleka kupuje po najboljši ceni Amalia Šmyra, Dunaj XVII., Elterleinplatz 7. 781 10—2

**Posestvo,** ležeče na Koprivniku hiš. št. 19, blizu velike ceste, se iz proste roke proda za 2400 K. Obstoječi iz dveh hiš, preše, sadonosnika in njiv. Polovica se sedaj izplača, druga polovica pa ostane vknjižena. Več pove izve pri gosp. Sagru, gostilničarju pri Sv. Marjeti ob Pesnici. 782 2—2

**Hišo** z gospodarskimi poslopji in vrtom, z njivo in travnikom, prodam tudi brez zadnjih dveh; v hiši stara renomirana gostilna in novo urejena prodajalnica. Več pove lastnik Blaž Solar v Tepanjah pri Konjicah. 785 4—2

**Lepo posestvo** se proda iz proste volje zaradi preselitve. K temu posestvu spadajo travniki, vrti in 2 hiši. Ena hiša je enonedropna s 4 stanovanji, v drugi hiši je krčmarski obrt, dobro idoča gostilna in zraven izvrstno stanovanje za gospodarja ter klet. To posestvo je oddaljeno od mesta Ptuj 5 minut hoda. Cena primerna. Takoj plačati je najmanj četrtino. Naslov pove upravnistvo lista. 788 2—1

**Posestvo** v Studencih pri Mariboru, hiša s 5 stanovanji, s hlevom za krave in konje ter svinje, vrt in še dva oralna zemlje, se proda. Naslov pri upravnistvu. 798 3—1

**Posestvo,** zidana hiša in velika, zidana klet, zemlje je 17 oralov, 7 oralov hoste, 4 orale goric, blizu 1 oral je novonasajen, ostalo njive in velik sadovnjak, oddaljeno 1 uro iz Ljutomera, se proda za 6000 K. Natančneje se izve pri gosp. Ludoviku Babnik v Ljutomeru ali v Mariboru, Kaiserstr. 6. 789 1—1

**Hiša** št. 129 v Zgor. Pobrežju pri Mariboru ja na prodaj. Ime lastnika se izve pri urednistvu lista. 791 3—1



## Proste službe.

**Kot guvernantinja** iščem službe. Govorim nemški in slovenski jezik, sem skušana učiteljica ročnih del. Spričevala na razpolago. Ponudbe prosim pod naslovom A. B. poste restante Sv. Tomaž bl. Ormoža. 778 3—8

**Dva vinčarja,** pridna, se iščeta za dve dobri vinčarji s štirimi delavskimi močmi. Sprejem takoj. Zglasita se naj v Framu pri Juriju Frögl. 790 2—1

**Skušeni organist** in pevovodja, skladatelj ter pesnik, z dobrimi spričevali glasbene umetnosti višjih muzikalnih šol, mlad, vešč obeh deželnih jezikov v besedi in pisavi, išče tem potom orglarske službe na Spodn. Štajerskem in sicer v kakem mestu ali trgu. Sprejme z dobro, stalno plačo, katera naj bi najmanj na leto znašala do dve tisoč kron, omenjeno službo tudi na deželi. Naslov prosilca pove iz prijaznosti slovensko krščansko društvo „Domovina“ v Gradcu. 798 3—1

**Organistu,** ki hoče nastopiti službo na Breznem ob kor. žel., plačujejo farani okoli 120 kron na leto, pobirati si mora sam. Povrh ima tudi majhne postranske zaslužke. Za cerkv. predstojništvo Brezno-Fresen, 22. nov. 1904. Martin Stolz, žup. 795 3—1

## Za vinogradnike!

40.000 Ia požlahtnjenih ameriških trt Riparia Portalis in sicer: Šipon (Mosler), Zelenič (Sylvaner), laški Rilček (Welsch Risling), beli Burgundec in Muskateler, zajamčeno dotične vrste, izbrani najboljše zaraščeni cepeži in zelo močno vkoreninjeno trsje po 20 K stotino trsov.

21.000 istih vrst trsja II. razreda, vendar povoljne kakovosti, po 10 K stotino. 50.000 ključkov za cepljenje Riparia Portalis po 16 K tisoč ključkov. Ponuja: Ivan Kočevar, posestnik v Središču (Polstrau). 771 5—3

**Pristnega Ljutomerčana** novega in starega vina ponuja isti.

Zaboji in voznja k železnici se naročnikom ne računajo.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

**Karol**

„pri solncu“

Gosposka ulica št. 10 **Maribor**



**Worsche**

„pri solncu“

**Maribor** Herrengasse Nr. 10

katere priporoča slavn. občinstvu svoje letne in jesenske novosti, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, po izredno najnižji ceni.

Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 3-10 metrov dolg stane gl. 2.50, 3.20, 4.50, 6.— in naprej do najfinejše vrste, gladki, črni, riziasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste suknenege blaga.

Lepa, pristna volna za žensko obleko gl. 1.40, 1.80, 2.30, 3.— in naprej do najfinejše vrste v najnovjših modnih barvah; izvrstni lepi svileni robci za na glavo od gl. — 65, —80, —90, 1.—, 1.20, 1.40 in naprej do najfinejše vrste.

Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradina za postelje, posteljne odeje lastnega izdelka od gl. 2.— naprej, izgotovljene rjuhe od gl. — 90 naprej, prti, servijete, brisače, vsakovrstno opravo in mnogo drugega. — Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.

Trgovina obstoji že 36 let.

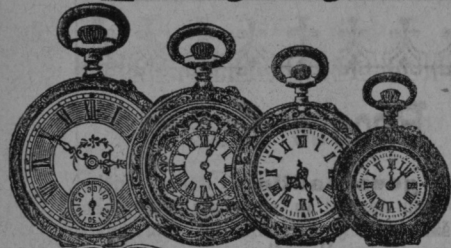
Trgovina obstoji že 36 let.

Največja in najcenejša

domača slovenska  
eksportna tvrdka ur,  
zlatnine in srebrnine.

Priznano dobro blago!

Žepne ure so pravega  
švicarskega izdelka.



145 5-9

**H. Suttner**

urar v Kranju (Krainburg).

Zalagatelj družbe c. kr. državnih uradnikov za Avstrijo, priporoča svojo bogato zalogo finih in ta-  
tačno idočih pravih švicarskih ur, zlatnine in srebr-  
nine. — Mal dobiček, veliko spečevanje. — Ceniki  
na zahtevo zastoj in poštine prosti.

Opomba: Da je moje blago zares fino in  
ure zanesljivo idoče, je dokaz to, da razpošiljam iste  
na vse kraje sveta. — Kdor hoče dobro idočo uro kupiti, naj  
se zaupno obrne na mojo tvrdko.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudo na-  
znanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

**tehtnice**

(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da  
zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam  
se v obilno naročbo.

**IVAN REBEK,**

stavbeni in umetni ključar v Celju

Poljske ulice št. 14. 754 5-4

— Slovenska tvrdka! —

**Alojzij Horvat**

kamnoseški mojster  
v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 38 12-11

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

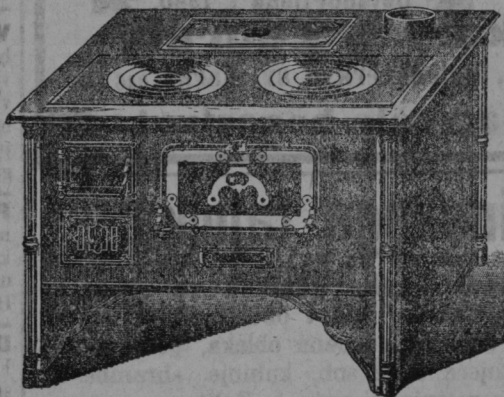


Trgovina z železnino „Merkur“

P. Majdič CELJE

Za zimo:

peči,  
raznih vrst, tudi  
za kurjenje z ža-  
ganjem, štedilniki,  
vsi zraven po-  
trebni deli in pri-  
prave. 775 3



Bogata zaloga poljedelskih  
strojev, posebno sedaj

slamoreznice  
kotlov za žganje kuhati

in vseh drugih v železniško stroko spadajočih pred-  
metov. — Najboljše umetno gnojilo za travnike in  
polja

Tomazeva žindra in kajnit.

Navodila zastoj.



**Anton Viher**

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31 16 22

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v  
izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave  
za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samo-  
stane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinejšega izdelka  
po nizki ceni. Proračuni in načrti zastoj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki  
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gl. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.